

SLOVENSKI NAROD.

Shaja vsak dan sveder, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vsa leta 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld., 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vsa leta 18 gld., za četrt leta 3 gld., 30 kr., za jeden mesec 1 gld., 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. na mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša. Za ostanila plačuje se od četiristopne petit-vrate po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska. Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravništvo je na Kongresnem trgu št. 12. Upravništvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Socijalnopolitiška vprašanja.

Z Dunaja, 30. septembra [Izv. dop.]

I.

Veš svet vzemirajoče socijalno vprašanje v raznih svojih oblikah je bilo trkati tudi že na naša vrata in zadnji čas je, da mu posvetimo svojo pozornost, ker je za nas ne samo gospodarske važnosti, nego tudi največjega pomena za ohranitev naše narodne individualnosti. Izgubljeni bi bili tisti dan, ko bi v širših slojih našega naroda obveljalo Liebknechtovo načelo, da je domovina le ječa ali lovišče, na katerem so neimoviti sloji preganjana zver, imoviti pa brezvestni lovci in prigonjači.

V drugih krajih in v drugih deželah je socijalno vprašanje postalo že davno jako pereče in to največ po krivdi imovitih slojev, ki so svoje osobne koristi identifikovali s koristjo vsega prebivalstva in po naukah izvestnih angleških narodnih ekonomov tako zvane manchesterske šole uveljavili v gospodarskem življenju princip gola egoizma, iz katerega se je rodilo obstojče nasprotstvo. To nasprotstvo pa je že postalo tako veliko, tako ostro, da je nujna rešitev najvažnejših socijalnih problemov neobhodno potrebna, sicer zamore čez noč nastati socijalna revolucija, kakeršne ni bilo izza časa kmetijskih uporov.

Velikanske važnosti socijalnega vprašanja ne taji noben razumen človek. Le zaprašeni buržoazije se mislijo, da se da rešiti s palico, sicer pa so vsi razsodni ljudje uverjeni, da so zdrave socijalne preuredbe v okviru sedanjega društvenega reda jedino sredstvo, ubraniti človeštvo krvavih bojov, zavarovati kulturo, zagotoviti napredek ter odpraviti uzroke, iz katerih so nastale anarhistične grozovitosti. Z zdravimi socijalnimi reformami se morda doseže kompromis mej borečimi se strankami, se morda ustvari temelj novi dobi v zgodovini človeštva, kakor je bil v starem Rimu kompromis mej patriciji in plebejci, sklenjen šele po srditih bojih, temelj sijajnemu razvoju rimske države in latinske kulture.

Ko je na Nemškem postalo socijalno vprašanje akutno in so se socijalistiške utopije čedalje bolj razširjale mej prebivalstvom, osnovali so nekateri za socijalne razmere zanimajoči se možje posebno društvo

v namen, da ustvarijo v njem središče socijologiških razprav. To društvo je tekem dvajsetih let storilo mnogo koristnega ter jako veliko pripomoglo, da so se posamične države zlasti Avstrija, Nemčija in Švica lotile organičnih socijalnih preuredb. V tem društvu so se razpravljale razmere socijalnega življenja, in so se pretresale posamične prikazni ter praktičnim politikom dajali primerni nasveti.

Letos se je to društvo sešlo prvič v Avstriji in sicer na Dunaji. Za ta shod so se močno zanimali vsi krogi, katerim je pri srci sreča in blagostanje človeštva in razprave na shodu so tudi opravile to zanimanje. Shod, na kateri so prišli tudi nekateri naši ministri in poslanci, se je bavil z dvema konkretnima vprašanjema, kateri sta posebej pri nas in prav v sedanji dobi najeminentnejšega pomena, in ki delata našim praktičnim politikom obilo glavice, namreč z vprašanjem o kartelih in z vprašanjem o kmetiskem dedinskem pravu. Znamenitost teh dveh specialnih problemov je očitna. Vprašanje o kartelih obsega še drugo, večje vprašanje: na kateri poti se nahaja vsa naša veleindustrijska organizacija? Vprašanje o kmetiskem dedinskem pravu pa obsega tudi za nas Slovence velevažno vprašanje: ali se ohrani kmetijski sredni stan?

Prvo se je obravnavalo vprašanje o kartelih. Čula so se kaj različna mnenja. Poročevalec prof. dr. Bücher se je v principu izrekel zoper kartele. Vstred varnostnih carin se niso cene posamičnih izdelkov povečale, ali k večjemu samo v posameznih slučajih, pač pa so domačo konkurenco močno poostriale, ker so prisilile producente, da so cene čedalje bolj zniževali. To je povzročilo, da so se producenti dogovorili, da so produkcijo kontingentirali in prenehali z mejsobno konkurenco. Ta pogodba pa je splošne nevarnosti. Ako se kartel razdere, so posamični manjši producenti naravnost nesposobni, lotiti se novih boja z veleproducenti, a če se tudi ne razdere, je jako nevaren, ker je zasnovan na podstavi največjega egoizma, ker nima država nanj nikakega upliva, in ker zamore zategadelj ne samo konsumente neopravičeno oškodovati, nego tudi delavce po pojunaosti izkoriščati. Poročevalec je vse te svoje pomisleke obširno utemeljil in pojasnil in na-

svetoval, naj se sestavi posebna enketa, katera bi imela preiskati, v koliko zamorejo karteli biti škodljivi interesom delavcev, konsumentov in prekupcev.

Večina govornikov se je izrekla v poročevalčevem smislu, za kartele sta se potegnila prav za prav samo dva govornika. Jeden, zastopnik kartela cukrarjev, se je izrekel za to, da je kartele individualno soditi in je dokazoval, da je kartel cukrarjev za kmetijstvo in delavce največje koristi, kateri trditvi pa se je z druge strani jako odločno ugovarjalo.

Važnejša so bila izvajanja slavnega nacionalnega ekonoma prof. sorja Luja Brentana, že zato, ker niso bila omejena na posamezen slučaj. Govornik se je povzpел na višje, načelno, svetovno stališče. Po njegovem mnenju so karteli načeloma dobri in koristni. Nastali so, ker se fiksne kapitalije čedalje bolj množijo, cirkulirajoče kapitalije pa razmerno čedalje bolj pojemajo. Drugi vzrok je ta, da se delo z roko umika maslinemu delu. V velikih tovarnah, rudnikih itd. naloženi kapital se ne da kar na kratko premeniti v gotovino, in če se kak rudnik opusti, je investiran kapital izgubljen. Da se dotični kapital zavaruje pred posledicami prevelike, nadpotrebne produkcije, zato se sklepajo karteli.

To je vodilno in vsekako uvaževanja vredno načelo Brentanovo. Shod se je po svoji večini izrekel za državno nadzorovanje kartelov in za enketo, katera naj preišče vse razmere, da bo mogoče napraviti si določno sodbo. Zlata srednja pot bo menda tudi tu jedino prava in s primernimi uredbami se bo vprašanje dalo gotovo ugodno rešiti. Ni dvoma, da je mnogo kartelov zasnovanih na zdravi in pravični podlagi, mnogo jih je pa tudi nastalo le iz želje posamičnikov, da bi tudi tam želi, kjer niso ničesar sejali.

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani, 1. oktobra.

Iz delegacij.

V soboto je ogerske delegacije odsek za vojaške zadeve odobril poročilo o budgetu vojnega

LISTEK.

Lady Hilda.

(Roman, angleški spisala Quida.)

VII.

(Dalje)

Ko so se vrata za njim zaprla in ko je videla, da je sama sredi svojih gostov, obvezelo je Hildo nenadno čustvo osamelosti in zapuščenosti, kakor nikoli poprej. Drugi so jej pač čestokrat nadležni bili, ali če nikoli se ni mej njimi čutila tako osamljeno kakor danes. Vse okolo nje se ji zdi topo, otožno in nezanimljivo.

Mej tem pride več gospej, v društvu je zavladovalo blebetanje brez konca in kraja in smeh, kneginja Olga naroči čaj, ki ga je dobila, ostale so hrustale sladkarije s svojimi drobnimi zobmi, kakor dražestne verice žir; svetloba kamina in svetilnika obsevala je razne slikovite skupine; te ženske so si izmišljevale osnove za sto zabav, in smejale se najnovejšemu škandalu, preresetale brez usmiljenja vse napake in sposobnosti odsotnih prijateljev; grajale so svoje ljubimce in dale jim tisoč protislovnih nalogov, razpravljale vse novice in dnevnja

vprašanja, prirejevale obede, izlete, kostumovane kadrilje, bazarje, lože v gledališču, večerje v kavarnah in strinjale se v tem, da je vse to tako blatno in medlo kakor mlaka, pa da vender nimajo za nič niti trenutek časa — in lady Hilda sredi tega veselega hrupa in smeha mislila je, kako so vsi bedasti in nori, kolika je to sitnost in nadloga, imeti „dan“; — jedino kadar človek nima „dana“, slabše je, kajti potem dan na dan vsak čas prihajajo v hišo in človek ni svoboden niti za trenotje ne.

„Hvala Bogu, odšli so,“ mrmrala je malone glasno, ko je zadujkrat na vratih zasumelo krzno in baržun ter so se tudi poslednji teh najljubših prijateljev, a rojenih nasprotnikov poljubili in razšli.

Ko je bila sama, stala je zamišljena pri ognju z vsemi svečniki, ki so goreli zadi za njo v ti pusti, prazni sobi. Misel, ki jo je navdajala, ni bila tako plamenita, ker za ženo ne ravno laskava. Bilo je jedino — — —

„Maj sem jaz — ali je to menda samo moj denar?“

Tako je stala nekaj časa kakor zakopana igraje se s zlatim pasom, na katerem je njega roka počivala, bledih lic, ganjena, nemirna.

Ura nad kaminom odbije pol sedmih. Strese

se in se spomni, da je ob osmih pozvana na obed pri kneginji Rubleskov, kjer se je imela sniti z nekim angleškim princem, potujočim skozi Florenco.

„Vsaj je to vse jedno, kaj to hasne?“ šepetala je, „ko bi tudi hotela, to ne more biti.“

In zopet se je jezila na sebe samo, kakor prejšnje večere, in sramovala se teh novih slabostij.

Vzlic vsemu temu bila je ta večer jako pazljiva, ko se je oblačila; njene hišine jo še niso videle, da bi bila tako pozorna. Težko ji je bilo ustreči, štiri razne, čisto nove obleke, ki jih je nedavno Worth bil poslal, prava mojsterska dela in jako dragocena, jedna za drugo niso našle milosti. — Naposled si izbere obleko iz črnega baržuna in se nakiti z vsemi svojimi demanti.

„Nedavno mi je rekel, da bi se morale lepe ženske vedno črno oblačiti,“ mislila je pri sebi. Ni pri tem mislila na svojega Pariškega krojača. A tedaj je bila na se jezna, da se njegovih besedij tako dobro spominja, da jih posluša in se po njih oblači; malo da se ni zopet preoblekla ali za četrt ure je morala biti v Rubleskovljevi vili, ki je bila precej daleč od mesta. — Tako je šla, kakeršna je bila, pogledavši se preje šo z jednim nezaupnim pogledom v ogledalu.

„Dobro izgledam,“ je pomislila in se nasme-

ministerstva. Odsek za bosanski proračun je tudi odobril dotično poročilo in izrekel ministru Kallayu zahvalo in zaupanje. V obeh odsekih so bile daljše debate, v katere sta posegala tudi ministra Fejervary in Kallay. Načelno važnega ali posebno zanimivega nista povedala nič.

Deželnozborska volitev na Koroškem.

V soboto se je v skupini mest in trgov Trbiž-Sv. Mohor vršila volitev dežel. poslanca namesto umrlega Schnableggerja. Dotični pa so pri volitvi v kmetijskih občinah istega okraja postopali levičarji in nacionalci solidarno, so za to volitev postavili posebno kandidata. Levičarji so kandidovali obratnega ravnatelja v Beljaku pl. Scalo, nacionalci pa Beljaškega trgovca Frana Wurtha. Izvoljen je bil Wirth s 105 glasovi, Scala je dobil samo 82 glasov.

Ogerska magnatska zbornica.

V soboto se je sešla ogerska magnatska zbornica. Škof Schlauch je pozdravil novega predsednika Szlavyya. Zbornica je vzela na znanje poročilo o cerkvenopolitičnih predlogih in je določila, da se začne razprava o teh predlogih dne 3. oktobra.

Vnanje države.

Bolezen ruskega carja.

Kdo si upa razsoditi, ali je življenje ruskega carja v nevarnosti ali ne? Lsti prinašajo tako nasprotujoča si poročila, da je vsako domnevanje nemogoče. Gotovo je le, da je car bolan, to prizna oficijelno glasilo ruske vlade in da je bolezen resna — pa bodi diabetes ali nephrisis — svedoči to, da je bil k carju poklican tudi prof. Lyden iz Berlina. „Kreuzzeitung“ javlja, da je postala bolezen tako nevarna, da nastanejo lahko vsako uro resne komplikacije. Z ozirom na to, morda resnične, morda pa tudi pretirane vesti je naravno, da se vprašujejo ljudje: ali bi smel ruskega carja imela političnih posledic? Sodimo, da ne. Carevič je star 27 let in ima zanesljivih svetovalcev, tako da ni pričakovati, da bi se s carjevo smrtjo premenila smer ruske politike.

Bolgarska.

Ministerstvo je popolnoma. Pešev je bil za časa Stambulova jeden vodj parlamentarne opozicije, Velickov je načelnik takozvanih južnobolgarskih unionistov in znan kot pesnik. Izid volitev menda ni tak, kakor trdi vlada. Cankovljev list „Soglasije“ pravi, da je bilo voljenih 73 odločnih rusofilov, 26 konservativcev, 28 pristašev Radoslavova, štirje socialisti in štirje pristaši Karavelova, ostalih 27 poslancev ne pripada nobeni stranki, a sodi se, da se oklenejo rusofilov. Po tem računu bi imela rusofilska stranka v sobranju odločno večino. Tega mnenja so tudi v bolgarskih stvarih dobro poučeni srbski krogi. Beligradske „Male Novine“ potrjujejo, da je pri volitvah v sobranje zmagala rusofilska stranka in pravijo: Koburžanu sta odprti samo dve poti, ali mora poklicati na pomoč Stambulova ali pa se udati Cankovu.

Zoper poznanijske Poljake.

Na Nemškem se je začela živahna agitacija zoper poznanijske Poljake. Kaže se, da je nemški cesar sam postal drugega mnenja glede državne politike napram Poljakom, listi pripovedujejo celo, da je jako nezadovoljen z voditeljem poznanijskih Poljakov Koščelskim in sicer zaradi govora, kateri je ta govoril v Lvovu. Tudi nadškofa Sablewskega napadajo razni listi jako energično, v Poznaniu pa se je osnovalo posebno društvo za ponemčevanje Poljakov.

Kitajsko-japonska vojska.

Dognano je sedaj, da v pomorski bitki pri izlivu reke Jalu niso zmagali Kitajci, kakor se je poročalo, ampak Japanci. Kitajsko brodovje je bilo slabo formirano, vrh tega pa so se nekatere ladje skrile v reki, da jim ni bilo poseči v boj. Dotični

nila, čuteč, da zopet začenja biti zadovoljna s soboj. Vedela je, da bo tudi njega tam našla. V Florenci ne uideš svoji usodi, ker se prepogostoma sestajaš.

Obed jo je v marsičem razočaral. Bil je za njo predolg in predolgčasen. Sedela je mej ruskim poslaneom in nemškim princem, a della Rocca je bil tako daleč, da ga niti ni videla.

Po obedu ni hotel mladi angleški princ z nobenim govoriti razum ž njo, klical ji je v spomin, kolikokrat je ona pri cricketu z žogo zadela njegovo šibico, ko so se še kot otroci igrali na Osbornskih livadah. Ona mu ni bila posebno hvaležna za to odlikovanje, preveč se ji je usiljeval. Maj številnimi gosti opazi ne daleč od sebe lepo, temno glavo della Rocce, pripognjeno v živahnem in prenežnem razgovoru z lepo rojakinjo, vojvodinjo Medici-Malatesta. To jo je še bolj ozlovoljilo in raztogotilo.

Da je ostala neopažena in zanemarjena, kakor se je to manj oboževanim gospem dogajalo, namesto da jo je ta princ tako nadlegoval in da je drugih dvajset moških čakalo trenutka, da bi ga zameniti mogli, čim bi to etikata dopustila, javaljne bi bila bolj slabe volje, nego je bila sedaj. Še nikoli v življenji jej na misel ni prihajalo, da zavida drugi

častniki so obsojeni na smrt. Nепrestani porazi so prouzročili, da je nastalo v Kitajski neko javno nevarno gibanje. Kitajska vojska v Koreji se je uprla; vojaki so uničili orožje in nešejo v boj. Vsled tega se je vsa vojska umaknila iz Koreje. Panika v Pekingu in v Tjeu-Tsinu je splošna. Prebivalstvo se boji, da napadejo Japonci ti dve mesti. Japonska je sklicala vse reserve in na severu mesta Chefoo-a izkrcala več tisoč vojakov.

Dopisi.

Iz Velenja, 30. septembra. [Izv. dop.]
(Nekdaj in zdaj.) Ko se človek spomni nekdanjih časov, ko je tukajšnje prebivalstvo živelo v iskrenem prijateljstvu, ko je vladal ponočni mir, ko je cvetelo nepokvarjeno veselje, je bil to pač kraj, kjer ljudje niso poznali ne tuge, ne bridkosti, ne sovraštva, ne strankarstva. Vladala je najlepša zločnost v verskih, političnih in narodnih stvareh. Kako se je pa vse to spremenilo! Nastali so prepiri, miru ni več, domače pesmi je nadomestilo tuljenje pesmij kakor „De Wacht am Rhein“ in „Das deutsche Lied“. In kdo je vsega tega kriv?! Za danes naj dotičnikom še prizanesem, danes jih hočem le svariti, če pa se razmere ne premene, bo treba resno besedo spregovoriti. Marsikdo se še spominja leta 1868, ko se je bil cel Velenjski trg, mlado in staro, udeležilo tabora v Žalci. Kako ponosno so vihrale takrat narodne trobojnice naših voz, kako milo so se gredoč prepevale krasne narodne pesmi, in kaka navdušenost je nas navdajala takrat vse. Ko je rajni dr. Bleiweis obhajal svojo 50letnico, zbrali so se vsi tukajšnji rodoljubi, ter mu z gniljivimi besedami izrekli zapujske in udanost, ter zahvalo; za njega delovanje malo je manjkalo, da ni postal častni občan trga Velenjskega. Takrat smo bili vsi le jeden mož. Žali Bog, da se je vse to spremenilo. Tako ne more in ne sme ostati. Na noge, dokler je še čas. Ne držimo križem rok, delujmo z vso močjo, in združimo se, in postopajmo odločno proti vsakomur, kdor hoče širiti razkol mej brati, ki razširja neslogo in razdira, kar smo si v boljših časih ustvarili. Odločnost in močnatost velja. S trdno voljo se da vse doseči, tudi to, da bo Velenje spet staro Velenje.

Domače stvari.

— (Slovensko gledališče.) Sinočnja druga predstava obnesla se je v svojem obkrogu prav tako sijajno, kakor za naš oder naravnost nepričakovano prva predstava letošnje sezone. Stari in preprosti igrokaz s petjem, „Materin blagoslov ali nova Chonchon“ privabil je polno občinstva, katero je z vidnim zanimanjem in čedalje pazljivejše od dejanja do dejanja zasledovalo razvoj zelo jednostavno zasnovane igre. Ta dobra znanka slovenskega občinstva je nastopila včeraj v novi družbi in v novi obliki. Naslovna vloga je bila v rokah gospé Jelke Aničeve, koja je, izučena na glasbenem zavodu v Zagrebu, od svojega 16. leta naprej delovala z velikim uspehom na Zagrebškem gledališču najprej kot pevka v operi in opereti, zadnji čas tudi kot igralka. Včeraj se je tudi za našo dramo izkazala kot velenjena pridobitev. Gospa Aničeva govori jasno, razločno in dobro slovensko, igra ži-

ženski lepoto, a zdaj je več nego jedenkrat zatekla samo sebe, kako arditno gleda na drugi strani sobe klasični profil in velike sijajne oči vojvodinje Malatesta; še nikoli v življenji ji se ni primerilo, da ne bi imela stvari, katere si je želela, a zdaj jo je obhajalo neznano čuvstvo zapuščenosti in osamelosti, tako neosnovano in tako nevredno, da bi nanje mislila, a ona se ves čas jezi na se in samo sebe prezira — to je uprav neznošno in hudo!

Pa naposled, bilo je preneumno —

Čim je odhod kraljevskega gosta dopuščal, da se je kdo oddaljil, šla je domov otožna, zlovoljna, jezna na se in na ves svet, a sama ni prav vedela, kaj ji je in ni hotela dalje razmišljevati o uzrokih svoje srditosti.

„Plus on est fou, plus on rit,“ šepnila je zaničljivo in srdito v svojo blazino dve uri kasneje, ko so se čuli glasovi Mme. Mile in njene družbe, ki je hrumeč prehajala mimo njenih vrat vračajoč se k Mali na baccarat, ki je bil dvakrat tako ugoden, ker ga je bil prefekt prepovedal.

Hotela bi, da sem ravno tako neumna kakor Mila, pomislila je, prebudivši se drugi dan po nemirni brezseni noči, čuteč, kako ji bije v sencih in kako jo oči pekó.

(Dalje prih.)

vahno, z obilnimi nuansami in popolno sigurnostjo, njen pevski glas ni samo dober, ampak tudi jako simpatičen, ona poje čisto in z gladko koloraturo. Veseli bomo vselej, kadar nam nastopi na odru s tolikim uspehom kakor sinoči. Lehkoživost Chonchonino je predstavljala v kretanju, plesu in besedi pikantno ter graciozno, in dokazovala, da „obleka ne naredi človeka“, dasi so njene originalne in elegantne toalete pripomogle izdatno k njenemu popolnemu uspehu. Občinstvo se je pri tem, zlasti kadar je gospa Aničeva smela udariti na komično struno, izvrstno zabavalo in je ven in ven srečno izvršitev te vloge priznavalo z obilnim ploskanjem pri odprtem odru in z izzivi, osobito po plesnem kvodlibetu. — Gospica Slavčeva je kod „Marija“ včeraj dokazala, da prav tako lepo in lahkotno zmaguje sentimentalne in tragične vloge, za kakeršne se s težkim srcem letos žrtvuje, kakor je doslej igrala naivne. Dobro je zadela nedolžni glas v začetku, srčno tugo koncem prvega, obupno presenečenje v tretjem, sramežnost, obup in blaznost v četrtem in petem, najlepše pa povrat k pameti v končnem dejanji. Kostumovana je bila ukusno in vlogi primerno. Ugodno nas je tudi presenetila s pesmico, katero je z g. Perdanom (Pierrot) čisto in krepko zapela. Občinstvo, ki po vsem tem v gospico Slavčevu stavi nove nade, odlikovalo jo je večkrat z mnogim ploskanjem. — Gospod Inemann se nam je pokazal v popolnem novi podobi. Če je bil v prvi predstavi veleresen in dostojanstven zdravnik, bil je včerajšnji njegov „komandé“ v maski, zlatastem kostumu, govoru in kretanju do najfinije malenkosti premišljena in dovršena šarža. Treba je videti, kako je on znal napraviti iz starega, domišljavega in pohotnega gizdalina pravo „pozlačeno opico“. Čudili smo se mu pred vsem, da si je znal že v drugi svoji slovenski vlogi stvariti komičen jargon za to vrsto „visoke gospode“. — Neznatno vlogo „markiza de Sivry“ je igral gospod Anič z gorkim čutom v brezhibnih nastopih ter govoril slovensko dokaj razločno in jasno. Kaže se, da boče svoj reonomé z Zagrebškega gledališča obdržal tudi pri nas; vsekakor ga moramo videti v njegovi pravi stroki, salonskem ljubimci, predno ga moremo presoditi. — Gospod Verovšek je kakor stvarjen za „očeta“. Njegov „Loustalot“ je bil oprezen in osoren, ponosen in obupan, kakor je nanesla situacija; njegov srečen organ se da porabiti za vsako razgretje čuta. — Kot „mati Marijeta Loustalot“ nas je prijetno iznenadila nova moč gospice Matilda Nigrinova v prikladni maski, s simpatičnim organom in čuta polnim govorom. Lepo in muzikalno natančno je govorila melodram, sosebno dobro pa je delo lepo pa domače izgovarjanje nekoliko prisiljene Cimpermanove slovenščine, tem bolje, ker je gospica Matilda Nigrinova letos po daljšem premoru zopet nastopila na slovenskem odru. — Gospod Perdan šteje „Pierrota“ mej svoje najboljše vloge; tudi ta pot je bil prikupljiv savojški fant; „pod mizo“ obujal je mnogo smehu — Župnika je govoril in igral gospod Danilo mirno, modro in dostojno. Kaže se, da je sedaj v pravem tiru in privoščili bi mu kmalu kako večjo vlogo. — Gospod Podgrajski razodeval je kot „Jacques“ včeraj na novo svojo sposobnost za komično stroko. — V tretjem dejanji so plesne toalete obračale na se pozornost, osobito krilo gospice Gizele Nigrinove, katera je izvrstno pogodila oholo sebično „markizo“. — Glasba pri tem igrokazu, izvirna A. Müllerjeva, je lahko in prijetno donela na ušesa. V zborih, v duetu in melodramu kaže se nekaj savojški narodni značaj. Glavna stvar so pa kuplet in tri koloraturne, jako melodijozne in mikavne točke za Chonchono. Zbor Savojcev in orkester sta pod vodstvom gospoda kapelnika Gerbiča vestno in diskretno storila svojo dolžnost. — Ta predstava je razven dveh malih hib tekla gladko. Vsa uprizoritev je bila ukusna, jako slikovita in točna ter dela čast g. režiserju Freudenreichu in kolikor je njegova stvar, tudi novemu gledališkemu mojstru. Občinstvo je bilo z vsem jako zadovoljno in čula se je jednoglasna hvala; zato nam je pač pričakovati, da se kmalu ponovi priljubljena spevoigra.

— (Osobne vesti.) Poštne kontrolorji so imenovani: Blagajnika poštne branilnice v Trstu J. Cattaro in Iv. Vagaja, poštne blagajnika Val. Klauser v Trstu in R. Cornet v Pulji, dalje poštne blagajne kontrolorja Al. Pallaich in S. Tedeschi v Trstu. Dalje so imenovani: Kot blagajniki poštne vodstvene blagajnice v Trstu ofi-

cijali gg. Fran Poka pl. Pokafalva v Ljubljani, M. Bombardi in F. Leuta v Trstu; glavne blagajne kontrolorjem v Trstu oficijal g. J. Čenčič v Paznu; poštaiimi blagajniki oficijali gg. J. Colloretto in Fr. Fabiani za Trst, Jern. Marjanovič za Pulj, Jern. Grošelj za Novo mesto in N. Radman za Opatijo; za poštne blagajne kontrolorje oficijali gg. Iv. Lapajne in Leop. Verhovec za Ljubljano, Iv. Mevja, H. Mallner in H. Koban za Trst. Poštne blagajne kontrolor gosp. Guido vit. Andrioli je dobil mesto poštnega upravitelja v Tržiču, poštni kontrolor g. T. Vidic pa mesto poštnega upravitelja v Novem mestu.

— (Cesarjev god.) V proslavo cesarjevega godu bode v četrtek dne 4. t. m. ob 10. uri zjutraj v stolni cerkvi slovesna peta sv. maša, katere se udeležé vsi civilni dostojanstveniki. V uršulinski cerkvi bode isti dan ob 9. uri zjutraj vojaška maša, katere se udeležé poleg častnikov in vojaških uradnikov tudi vse službe prosto moštvo garnizije.

— (Cesarica v Ljubljani.) Nj. Vel. cesarica je včeraj zvečer ob 8. uri 46 minut dospela s posebnim dvornim vlakom iz Miramara v Ljubljano in se odpeljala ob 8. uri 51 minut v Budimpešto.

— (Umrli je) v Postojini posestnik in trgovec g. Fran Kogej v 41. letu svoje dobe. Pokojnik je bil vrl narodnjak. Bodi mu blag spomin!

— (Prva slovenska operna predstava) v deželni gledališči Ljubljanskem bode jutri torek dne 2. t. m. Pela se bode opera „Čarostrelec“. Prvikrat nastopi v vlogi Anke koloraturna pevka gospa Lidunka Imemannova, ki se je s tako povoljnim uspehom predstavila slovenskemu občinstvu v „Sokolovi“ akademiji. Ostale pevske moči so znane že iz lanske sezone. Zbor je pomnožen z nekaterimi novimi močmi. Nadejati se smemo po vsem, da bode slovenska opera tudi letos uspela jednako sijajno, kakor minulo leto ter da bode gledališče razprodano.

— (Slovenska zmaga na Koroškem in nemški listi.) Zadnja zmaga Slovencev na Koroškem je navdala nemške zagrizence s silnim strahom. Boje se, kaj bode pri bodočih občinskih volitvah, in „Deutsche Zeitung“ kliče elegično „da je politična temperatura na Koroškem postala dokaj bolj soparna, da se Slovenci, razburjeni po novoslovenskih apostoli, začnejo zavedati ter se povsod pripravljajo, da si pribore občinske zastope“. Po stari navadi pa se zopet vmes malo laže in niti faktičnih razmer ne naveda istinito. Navaja namreč iz „Mira“, da je v 39 občinah večina prebivalstva po oficijelnih podatkih zadnje ljudske štetve slovenska, kar pa ni res, ker je „Mir“ pisal o 63 takih občinah. Bržkone je ta „tiskovna zmota“ (!) v „Deutsche Zeitung“ imela le namen, prikriti nemškimi čitateljem resnico, da je navzlic vsem mahinacijam še toliko po večini prebivalstva slovenskih občin na Koroškem. Saj se poznamo!

— (Shod avstrijskih notarjev.) Običajni vsakoletni shod avstrijskih notarjev se je vršil včeraj v Gradcu. Udeležba je bila jako številna. Zastopani so bili tudi kranjski notarji. Prva točka vzporeda je bilo imenovanje naučnega ministra Madeyskega častnim članom društva avstrijskih notarjev. Madeyski je ustanovitelj tega društva in je bil dolga časa njega predsednik.

— (Pogreb ponesrečenega gasilca Janeza Indofa) vršil se je včeraj popoldne iz tukajšnje civilne bolnice prav veličastnim načinom. Udeležila so se ga gasilna društva Ljubljansko, Kamniško, Šišensko in gasilno društvo tukajšnje tobačne tovarne, delavci Samasove tovarne s svojim šefom ter dolga vrata prebivalstva raznih stanov. Pevsko društvo „Ljubljana“ zapelo je po jedno žalostinko pred bolnico in na pokopališči. Moža, ki je ponesrečil v izvrševanju človekoljubnega svojega poklica, spremilo je včeraj tukajšnje prebivalstvo k večnemu počitku; naj bi ne pozabilo tudi zapuščenih sirot in nesrečne udove. Kakor se nam poroča, napravila se bode njim v korist kolekcija, kateri želimo mnogo uspeha.

— (Razstavljena slika.) Vrli domači slikar gosp. L. Grilc je v Kollmannovi izložbi v Ljubljani razstavil jako dobro pogojen portrét neke umrle Ljubljanske posestnice.

— (Najden kostnjak.) Na stavbišči nove deželne bolnice so našli delavci minuli petek kakoga pol metro globoko človešk kostjak.

— (Iz Celja) nam piše z dné 29. septembra t. l. gospod Gustav Stiger: „V Vašem listu od 26. t. m. št. 220 se nahaja brzojavka z Dunaja 26. septembra. V tej se med drugim trdi, da je

bila te dni pod mojim vodstvom deputacija na Dunaju, da se je le-ta oglašila pri naučnem ministertvu, da nje minister Madeyski ni hotel vzprejeti, ko je izvedel, da pride zaradi Celjske gimnazije. Te trditve so popolnoma umišljene in neresnične. Jaz nisem bil niti sam niti z deputacijo v naučnem ministertvu in nisem pri tem niti drugod za avdijenco prosil, niti ne namena nisem imel in tudi ne izrazil, da bi hotel z Nj. Ekselencio gosp. naučnim ministrom v zadevi Celjske gimnazije govoriti.“

— (Podružnica družbe sv. Cirila in Metoda „Gorenjska dolina“) v Kranjski gori ima dne 4. oktobra zborovanje. Slavnostni govor govori g. A. Koblar. O priliki tega zborovanja se osnuye tudi posojilnica za Kranjskogorski sodni okraj.

— (Požar.) Z Bleda se nam piše: V noči od sobote na nedeljo, ob 2. uri, vzbudil nas je rog ognjegascv iz spanja, ter nam naznanil nesrečo. Gorelo je na Ratici, 1/4 ure od Bleda in pogorelo je dvema posestnikoma vse, kar sta imela. V hiši, kjer se je ogenj unel, bila sta sin in hči z doma na sv. Višarjah, oče in mati pa sta komaj odnesla golo življenje, pogorelo jim je vse. Da niso bili ognjegasci z Bleda tako hitro na lici mesta, zgodila bi se bila gotovo veliko večja nesreča. Kako je ogenj nastal, se ne ve. Pribiteli sta prav hitro tudi ognjegasci iz Begunj in Jesenic na pomoč; pri vsakem požaru prihiteta ti vrli društvi pomagat, za kar jima je prebivalstvo iskreno hvaležao.

— (V mestno hranilnico v Novem mestu) je v mesecu septembru vložilo 48 strank na 35 knjižic 4818 gld 57 kr., vzdignilo pa 6 strank 1245 gld. 8 kr. Stanje ulog: 43 485 gld. 31 kr.; število knjižic 207.

— (Cvetoče vijolice.) Iz Zagorja ob Savi nam je poslal prijatelj dve cvetoči vijolici pišoč: „Danes, ko na sv. Planini, oddaljeni dve uri od Zagorja, nemara že sneži, pošljem Vam v prilogi dve sveži vijolici, utržani na vrtu gospoda Medveda“.

— (Nesreča.) Mavli teden se je igralo več otrok na prostoru pred takozvanim samostanskim poslopjem v Marbregu na Spodnjem Štajerskem. Odtiral se je kos lesa s poslopja in padel nekemu sedemletnemu dekletu tako nesrečno na glavo, da je umrla malo ur pozneje.

— (Na Goriški gimnaziji) se je oglašilo letos toliko učencev kakor še nikoli, to je nad 500. Prvi razred bode imel tri vzporednice, četrti pa tudi dva oddelka.

— (Telefon v Gorici.) Dela za telefon hitro napredujejo v Gorici. Gorica bode potem telefonično zvezana s Trstom in posredno tudi z Dunajem. Istotako bode telefonično zvezana z Italijo.

— (Nova italijanska agitacija.) Tržaški „Independente“ hoče baje pričeti agitacijo v ta namen, da bi se Istra združila s Trstom. Strah pred razširjajočo se zavednostjo slovansko in dvigajočim se narodom slovanskim rodil je to misel. Tako naj bi se s pomočjo laške klike Tržaške ohranila laška nadvlada v Istri, ki je prišla v nevarnost.

— (Nova vojna ladija.) V ladjedelnici pri Sv. Roku poleg Trsta povse iz domačega materiala izdelano ogromno vojno ladijo „Kaiserin u. Königin Maria Theresia“ so odvedli te dni v Pulj, kjer se bode popolnoma oborožila.

— (Prebivalstvo na Raki) se izredno hitro množi. L. 1890 je bilo še samo 29 494 prebivalcev brez vojaštva, danes pa se čeni število prebivalcev že na 36 000 duš. V tem oziru se množi število prebivalcev tako kakor v Zagrebu. Početkom bodočega stoletja, to je čez 6 let, utegne Raka imeti že kakih 45.000 prebivalcev, ako se bo množilo število kakor doslej.

**Slovenci in Slovenke! ne zabite
družbe sv. Cirila in Metoda!**

Darila:

Uredništvu našega lista so poslali:

Za „Narodni dom“ v Ljubljani: Po g. Iv. Hribarju ravnatelju banke „Slavijske“ Gosp. Ivan Pribil, knjigovodja banke „Slavijske“ 10 kron. — Iz pušice v gosp. Iv. Hribarjevem kopališči v Cerkljah 1 krono 40 vin. — Skupaj 11 kron 40 vin. Žveli rodoljubni darovalci in njih nasledniki!

— Zahvala. Odbor društva „Narodni dom“ v Ljubljani hvaležao potrjuje, da mu je oddalo uredništvo „Slov. Naroda“ 209 kron 68 vin., izročene mu po slavnem telovadnem društvu „Sokol“ v Ljubljani kot čisti prebitek akademije, katero je priredilo omenjeno društvo dne 22. septembra v deželni gledališči na korist „Narodnemu domu“. Najtoplejšo zahvalo sl. društvu „Sokol“ in vsem obiskovalcem akademije. V Ljubljani dne 1. oktobra 1894. Dr. vit. Bleiweis-Trsteniški, predsednik. Dr. Jos. Stare, blagajnik.

Razne vesti.

* (Statistika avstrijskega rudarstva) Rudarskemu stanu pripada v Avstriji 381 260 ljudi; posebej pa največ, namreč 177.260, na Čskem; 56 360 v Šleziji; 43 523 na Štajerskem; 31.318 v Galiciji; 31 065 na Moravskem; 10 842 na Koroškem; 8 410 na Kranjskem; 6809 v Zgornji Avstriji; 6231 v Nižnji Avstriji; 4197 na Tirolskem s Predarlško; 2346 na Solnograškem; 1916 na Primorskem, 840 v Bukovini in le 143 v Dalmaciji.

* (Emile Zola) hoče pisati tudi kajigo o Rmu in se bode naselil dje časa v večnem mestu. Akopram je njegovo najnovejše delo „Lourdes“ postavljeno na indeks, hoče prositi za avdijenco pri sv. Očetu in se nadeja, da bode vzprejet.

* (Vinska letina v Italiji) bode zaostala za lausko glede množine pridelanega vina, katerega bode za tretjino manj nego lani. Glede dobrote bode pa presegla prejšnja leta ter se hvali letošnje vino kot posebej dobro.

* (Dragoceni robci) V deželi delarjev preko oceana začele so nositi elegantne dame v San Francšku in za njimi v New Yorku male jako fine robce iz čipk, v katerih so začetne črke imena vdelane iz briljantov. Taki robci, ki se nosijo za pasom ali v nedrih, reprezentujejo včasih velikanske vsote.

Književnost.

— Slovanska knjižnica. Snopič 24. pri naša tri krajše spise: „Lotarijka“, hrvatski spisal Večeslav Novak; „Izgubljeni sin“, iz srbskega „Putnika“ l. 1862; „Mrtvaška srajca“ iz srbsčine po F. Oberkneževiču v „Putniku“ l. 1862; vse tri poslovenil Simon Gregorčič ml. Str. 64. S tem snopičem je končan prvi letnik. Izdajatelj ima okolu 500 gld. primanjkljaja, v zalogi pa ima za kakih 700 gld. nerazprodanih snopičev. Da se čim prej podpre gmotno stališče „Slovanske knjižnice“, naj bi se naročniki hitro oglašili in poslali naročnino.

— „Vie n a c“ ima v št. 39 naslednjo vsebino: Janko Leskova: Poslije nesreče; — A. Jirasek: Raj svijeta; — Od Zagreba do mora; — Mirza Safvet: Moja tajna; — R. Horvat: Pad Sgeta; — F. Juzbašić: Ljubljana; — Listak. — Ilustraciji: E deljski Rumunji; — Izvor dubrovačke rijeke.

Brzojavke.

Dunaj 1. oktobra. Včeraj so delavci priredili veliko demonstracijo za splošno volilno pravico. Opoludne so se jeli na Ringu zbirati ljudje. Pri parlamentu in pri javnih zgradbah je bilo postavljenih mnogo redarjev. Vojaki so bili konsignirani. Ob 3. uri popoldne so jeli prihajati delavci. Zbralo se jih je nad 15.000 in na dano znamenje začeli upiti „Živela splošna volilna pravica“ in peti delavsko pesem. Policija jih je primorala, da so se razšli. Izgredov ni bilo.

Plzen 1. oktobra. V hišo posestnika rudokopa Zailerja vrgel je nocoj nepoznan storilec dinamitno bombo.

Bud mpešta 1. oktobra. V parlamentnih krogih se govori, da se v kratkem razpusti poslanska zbornica, ker se je vladna večina skrcila na štiri glasov.

Budimpešta 1. oktobra. Opozicijski listi javljajo, da odstopita v kratkem minister notranjih del Hieronymi in pravosodni minister Szilagy.

Pariz 1. oktobra. „Journal des Débats“ javlja, da je strahovit vihar uničil ameriško mesto San Domingo.

Berolin 1. oktobra. Velikansko senzacijo vzbuja vest, da je vojaško zapovedništvo dalo v trdnjavo Magdeburško zapreti 183 gojencev tukajšnje topničarske šole. „Post“ javlja, da so se ti gojenci zaprli, ker niso hoteli izdati tistih tovarišev, ki so v šoli razširjali socialistiške spise, z druge strani pa se poroča, da so se ti gojenci zaprli, ker so klicali „Slava anarhiji“.

Operal
Začetek ob 1/8. uri zvečer.
Stev. 3. Deželno gledališče v Ljubljani. Dr. pr. 589.
V torek, dne 2. oktobra 1894.
Prvi nastop koloraturne pevke gospe Lidunke Inemannove iz Prage.
Čarostrelec.
Romanška opera v 3 dejanjih. Spisal Fr. Kind. Uglasbil K. M. Weber. Preložil A. Funtek. Kap. lnik g. profesor Fr. Gerbič. Režiser g. Josip Noll.
Začetek točno ob 1/8. uri, konec ob 1/11. uri zvečer.
Pri predstavi svira orkester slav. c. in kr. pešpolka št. 27.
Vstopnino glej na gledališkem listu.
Prihodnja predstava bo v četrtek, dne 4. oktobra t. l.
Blagajna se odpre ob 7. uri zvečer.

Meteorologično poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Vetrovi	Nebo	Mokrina v mm.
29. sept.	7. zjutraj	737.4 mm.	18° C	sl. vzh.	obl.	1.90 mm.
	2. popol.	736.4 mm.	10.0° C	sl. vzh.	obl.	dežja.
	9. zvečer	736.3 mm.	7.4° C	sl. vzh.	obl.	
30. sept.	7. zjutraj	733.6 mm.	7.8° C	sl. vzh.	obl.	22.10 mm.
	2. popol.	733.4 mm.	8.0° C	sl. vzh.	obl.	dežja.
	9. zvečer	734.2 mm.	8.8° C	sl. vzh.	obl.	

Srednja temperatura 8.4° in 8.2°, za 5.4° pod normalom.

Dunajska borza

dne 1. oktobra t. l.

Skupni državni dolg v notah	98	gld.	95	kr.
Skupni državni dolg v srebru	99		10	
Avstrijska zlata renta	124		05	
Avstrijska krona renta 4%	97		95	
Ogerska zlata renta 4%	122		20	
Ogerska krona renta 4%	96		90	
Avstro-ogerske bančne delnice	1036			
Kreditne delnice	370		50	
London vista	124			
Nemški drž. bankovci za 100 mark	60		92 1/2	
20 mark	12		18	
20 frankov	9		87	
Italijanski bankovci	45		20	
C. kr. cekini	5		89	

Dne 29. septembra t. l.

4% državne srečke iz l. 1854 po 250 gld.	148	gld.	75	kr.
Državne srečke iz l. 1864 po 100 gld.	196		50	
Dunavska reg. srečke 5% po 100 gld.	127		50	
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	123		25	
Kreditne srečke po 100 gld.	196		50	
Ljubljanske srečke	24		75	
Kudolfove srečke po 10 gld.	—		—	
Akcije anglo-avstr. banke po 200 gld.	168		25	
Tramway-društ. velj. 170 gld. a. v.	318		—	
Papirnat rubelj	1		33 1/4	

Hiša

za trgovca ali zasebnika, z vso prodajalniško opremo, na ugodnem prostoru pri državni cesti blizu železniške postaje Sv. Peter v Savinjski dolini, h kateri spadajo 4 orali arondiranega zemljišča s sadnim in senčnatim vrtom je na prodaj, ali pa se dá v najem. — Več pov. Frano Kolšek na Vranskem. (1093—2)

V najem se odda hiša na Glincah pri Ljubljani

(preje Tribučeva) za prodajalnico in gostilno skupno, ali pa za vsako teh obrti posebej. — Ponudbe vprejema Peter Majdič v Mengišu. (1098—1)

Št. 9679

Razpis.

(1086—3)

Za Kranjsko se razpišejo sedeže službe okrožnih zdravnikov in sicer:

a) z letno plačo 800 gld.:

1) v Bohinjski Bistrici; 2) v Kočevski Reki; 3) v Senožečah;

b) z letno plačo 600 gld.:

4) na Brdu; 5) v Logatci.

Prosilci za jedno teh mest vložijo svoje prošnje pri deželnem odboru kranjskem v Ljubljani

do 20. oktobra 1894. l.

ter v njih dokažejo svojo starost, upravičenje do izviševanja zdravniške prakse, avstrijsko državljanstvo, fizično sposobnost, neomadeževano življenje, dosedanje službovanje ter znanje slovenskega in nemškega jezika.

Gledé onih služb, katere se sedaj ne bi oddale, ostane predstojéči razpis še nadalje v veljavi.

Od deželnega odbora kranjskega

v Ljubljani, dne 27. septembra 1894. l.

Izlatelj in odgovorni urednik: Josip Noll.

Tužnim srecem javljamo sorodnikom, prijateljem in znancem žalostno vest o smrti iskreno ljubljene soproge, oziroma sestre, gospe

Franje Perhavec roj. Suša

katera je danes ob 10. uri zvečer, po dolgi in mučni bolezni, v 48. letu svoje starosti, mirno v Gospodu zaspala.

Truplo predrage pokojnice se bo v ponedeljek 1. oktobra 1894 ob 10. uri dopoldne na tukajšnje pokopališče preneslo.

Svete maše za rajnico brale se bodo v farni cerkvi Senožeški.

Priporočamo predrago pokojno v blag spomin in molitev.

V Senožečah, dne 28. septembra 1894.

Ignacij Perhavec, soprog. — Fran, Josip in Anton Suša, bratje. — Marija Perhavec, Ana Piano, Antonija Suša in Josipina Može, sestre. (1101)

Zahvala.

Globoko užaljena po nenadomestni izgubi nepozabnega soproga

Frana Kogej

izrekam presrečno zahvalo vsem onim, ki so kakorkoli mej njegovo boleznijo in ob njegovi smrti izrazili mi sočutje ter spemili ljubljenega mi soproga k poslednjemu počivališču. Zlasti se zahvaljujem častiti duhovščini, častitim gospod, gospodom uradnikom, trgovcem, tržanom, slavnemu gasilnemu društvu in drugim slavnim društvom ter darovateljem krasnih vencev.

V Postojini, dne 30. septembra 1894.

Katarina Kogej roj. Čerferin,

(1102)

vdova.

1000 pisanih znamk, kakih 160 vrst, 45 kr., 100 raznih prekomorskih 1 gld. 70 kr., 120 boljših evropskih 1 gld. 70 kr. pri G. Zechmeyer, Norimberg. Nakup. Zamena. (927)

Posredovalnica služb G. FLUX

v Ljubljani, na Bregu št. 6

ima

veliko izbéro služb

za pristojne posle vsake kategorije (moške in ženske), zlasti za kuharice (tudi k jedni ali dvema osebama), hišine, pestunje in dekleta za vsako delo itd. itd. (983—20)

Izvod iz voznega reda

veljavnega od 1. junija 1894

Nastopno omenjeni prihodni in odhajalni časi označeni so s srednjeevropskim časom. Srednjeevropski čas je krajnemu času v Ljubljani za 3 minuti naprej.

Odhod iz Ljubljane (juž. kol.).

Ob 12. uri 5 min. po noči osebni vlak v Trbiš, Pontabel, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, čez Selthal v Auesee, Ischl, Gmunden, Solnograd, Lend-Gastein, Zell na jezeru, Inomost, Brogenz, Curih, Geneva, Pariz, Steyr, Linc, Budejovice, Plzeň, Marijine vane, Eger, Karlove vane, Francove vane, Prago, Lipsko, Dunaj via Amstetten.
Ob 6. uri 7 min. zjutraj mešani vlak v Novo mesto, Kočevje.
Ob 7. uri 10 min. zjutraj osebni vlak v Trbiš, Pontabel, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, Dunaj, čez Selthal v Auesee, Ischl, Gmunden, Solnograd, Lend-Gastein, Dunaj via Amstetten.
Ob 11. uri 41 min. dopoldne mešani vlak v Novo mesto, Kočevje.
Ob 11. uri 50 min. dopoldne osebni vlak v Trbiš, Pontabel, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, Selthal, Dunaj.
Ob 4. uri 13 min. popoldne osebni vlak v Trbiš, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, čez Selthal v Solnograd, Lend-Gastein, Zell na jezeru, Inomost, Brogenz, Curih, Geneva, Pariz, Steyr, Linc, Gmunden, Ischl, Budejovice, Plzeň, Marijine vane, Eger, Francove vane, Karlove vane, Prago, Lipsko, Dunaj via Amstetten.
Ob 6. uri 30 min. zvečer mešani vlak v Novo mesto, Kočevje.

Prihod v Ljubljano (juž. kol.).

Ob 5. uri 53 min. zjutraj osebni vlak s Dunaja via Amstetten, Lipsko, Prago, Francovih varov, Karlovih varov, Eger, Marijinih varov, Plzeň, Budejovice, Solnograd, Linc, Steyr, Gmunden, Ischl, Auesee, Pariz, Geneva, Curih, Brogenz, Inomost, Zell na jezeru, Lend-Gastein, Ljubno, Celovec, Beljak, Franzensfeste, Trbiš.
Ob 8. uri 6 min. zjutraj mešani vlak iz Novega mesta, Kočevja.
Ob 11. uri 27 min. dopoldne osebni vlak s Dunaja via Amstetten, Lipsko, Prago, Francovih varov, Karlovih varov, Eger, Marijinih varov, Plzeň, Budejovice, Solnograd, Linc, Steyr, Pariz, Geneva, Curih, Brogenz, Inomost, Zell na jezeru, Lend-Gastein, Ljubno, Celovec, Lienz, Pontabla, Trbiš.
Ob 12. uri 46 min. popoldne mešani vlak iz Novega mesta, Kočevja.
Ob 4. uri 48 min. popoldne osebni vlak s Dunaja, Ljubnega, Selthal, Beljaka, Celovec, Franzensfeste, Pontabla, Trbiš.
Ob 8. uri 34 min. zvečer mešani vlak iz Novega Mesta, Kočevja.
Ob 9. uri 21 min. zvečer osebni vlak s Dunaja preko Amstetena iz Ljubnega, Beljaka, Celovec, Pontabla, Trbiš.

Odhod iz Ljubljane (drž. kol.).

Ob 7. uri 23 min. zjutraj v Kamnik.
" 8. " 05 " popoldne " "
" 9. " 50 " zvečer " "
" 10. " 10 " zvečer " " (slednji vlak le ob nedeljah in praznikih.)

Prihod v Ljubljano (drž. kol.).

Ob 6. uri 56 min. zjutraj iz Kamnika. (4—221)
" 11. " 15 " dopoldne " "
" 6. " 30 " zvečer " "
" 9. " 55 " zvečer " " (slednji vlak le ob nedeljah in praznikih.)

Izvrstni, tirolski, sladki

Vinski mošt

liter po 36 kr. (1039—3)

v Paulin-ovi vinarni v Ljubljani

v Slonovih ulicah št. 52.

Št. 555

Natečaj.

(1081—2)

Na c. kr. obrtni strokovni šoli za obdelovanje lesa v Ljubljani je popolniti

mesto strokovnega učitelja

za jezikovne in merkantilne predmete.

Dotični učitelj je ob jednom obvezan, poučevati imenovane predmete tudi na strokovni šoli za umetno vezanje in šivanje čipek.

Služba se za sedaj odda samo kontratno. Letna remuneracija jej je 840 gld.

Prosilci naj priložijo svojim prošnjam potrebna izpričevala in natančni curriculum vitae, potem pa naj jih izročijo do zadnjega oktobra t. l. podpisaneemu ravnateljstvu.

C. kr. ravnateljstvo obrtnih strokovnih šol v Ljubljani, dne 26. septembra 1894.

Samo štiri predstave še! CIRKUS HENRY

najbolj sloveča družba umetelnih jezdecev

v Ljubljani, v Lattermannovem drevoredu.

Danes v ponedeljek dne 1. oktobra 1894

velika gala-predstava.

Častni večer za ravnatelja Henryja.

H koncu prvokrat, tukaj še od nobenega društva predstavljeno, v Pragi, na Dunaji več kot 60krat uprizorjeno.

Novo!

Senzačno!

Robert vrag.

Velika pantomima po motivih istoimenske opere, parodično z velikim baletom, prikaznimi duhov in pošastj, briljantim ognjemtom. Aranžira ravnatelj Henry, v dveh oddelkih izvršuje vse osebje s sodelovanjem baletnega zbora.

Pol ure pred začetkom predstave koncert, ki ga izvršuje domači orkester.

Jutri v torek dne 2. oktobra 1894

(1099)

velika predstava.

(276) **FRAN CHRISTOPH-ov** (20)

svetli lak za tla

je brez duha, se hitro suši in dolgo traja.

Zaradi teh praktičnih lastnostij in jednostavnega rabljenja se posebno priporoča, kdor hoče sam lakirati tla. — Sebe se v dveh urah zopet lahko rabijo. — Dobiva se v raznih barvah (prav kakor oljnat barve) in zobbarven (ki daje samo svet). — Uzorci lakiranja in navod rabi dobé se v vseh zalogah.

Dobiva se v Ljubljani pri **Ivana Luckmann-a nasledniku:** izumitelj in jedini izdelovatelj pristnega svetlega laka za tla, PRAGA & BEROLIN.

Anton Stacul-u.

Lastnina in tisk "Národne Tiskarne".